

Til stk. 4.

Stk. 4 svarer til servicelovens § 128, stk. 5, hvorefter krav om refusion skal være rejst seneste 3 år efter hjælpen er ydet. Denne forældelsesregel bevirker, at man undgår de problemer, der altid vil være, hvis man flere år efter at dispositioner konkret er gennemført, ud fra gamle sager skal afgøre spørgsmål om mellemkommunal refusion. Det foreslås, at forældelsesreglen bliver generel.

Til nr. 3

Der henvises til de almindelige bemærkninger under III.

Til § 2

Konsekvensændring som følge af, at reglerne om mellemkommunal refusion flyttes til retssikkerhedsloven.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at der henvises til lov om aktiv socialpolitik § 25 i sin helhed fremfor alene til § 25, stk. 1. Efter forslaget fastslås det, at en person under 25 år, der forsørger eget barn i hjemmet, har den samme overgrænse for, hvilket tilskud der kan gives, som en person, der er fyldt 25 år.

Til nr. 2

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen giver et særligt supplerende tilskud til

- 1) enlige forældre, der
- 2) er beskæftigede lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende,
- 3) har et barn i alderen 24 uger indtil barnet fylder 5 år, og
- 4) ikke kan anvises dagtilbud til deres barn - og derfor vælger at modtage orlovsydelse til børnepasning, jf. lov om orlov.

(1) Det forudsættes, at der er tale om enlige forældre. Ved afgørelsen af, om forælderen er enlig, anvendes børnetilskudslovens afgrænsning af begrebet reelt enlige.

(2) Det forudsættes, at forælderen er beskæftiget lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende, dog eventuelt på barselorlov.

(3) Ydelsen forudsættes forbeholdt forældre til mindre børn, idet barnet skal være i alderen 24 uger og indtil barnet fylder 5 år

(4) Det forudsættes, at kommunen ikke kan anvise et dagtilbud på det tidspunkt, hvor der er behov for det af hensyn til tilbagevenden efter endt barselorlov eller

fortsat forbliven i beskæftigelse. Valg af orlov til børnepasning forudsættes derfor nødvendig. Kommunen skal kunne anvise et egentligt dagtilbud.

Uanset om kommunen senere kan anvise et dagtilbud til barnet, vil orlovshaveren fortsat have krav på et særligt supplerende tilskud efter bestemmelsen, så længe orlovsperioden løber.

Kommunen skal udlevere dokumentation for, at der ikke kan anvises et dagtilbud. Det forudsættes i den forbindelse, at kommunen 2 måneder forud for en eventuel tvungen orlovsperiodes påbegyndelse vil kunne afgive en erklæring om manglende anvisning af dagtilbud. Hermed gives der forælderen mulighed for at overholde varslet på 4 uger over for en arbejdsgiver, jf. lov om orlov § 11, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2*, at der alene kan ydes særligt supplerende tilskud til den af forældrene, barnet bor mest hos. Hvis barnet bor lige meget hos begge forældre, vil der alene kunne udbetales tilskud til den af forældrene, hvor barnet er tilmeldt folkeregistret. Afgrænsningen følger reglerne om barnets opholdskommune, jf. lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, § 9, stk. 3.

Forpligtelsen til at yde det særligt supplerende tilskud påhviler barnets opholdskommune, der ligeledes har forpligtelsen efter lovens § 7 om plads i et dagtilbud.

I *stk. 3* angives, at det supplerende tilskud efter stk. 1 udgør forskellen mellem orlovsydelsen og konstanthjælpens forsørgersats med de nærmere begrænsninger.

I *stk. 4* angives, at summen af særligt supplerende tilskud og orlovsydelse ikke kan overstige 80 pct. af den hidtidige indtægt.

I *stk. 5* angives, at kommunerne alene skal udbetale det højeste beløb af tilskuddet efter § 27 eller efter § 27 a.

Af *stk. 6* fremgår det, at tilskuddet udbetales af kommunen mod dokumentation for modtagelse af orlovsydelse til børnepasning. Kommunen vil i forvejen ligge inde med dokumentation for, at barnet ikke har kunnet anvises en plads.

Til nr. 3.

Konsekvensændring som følge af, at reglerne om mellemkommunal refusion flyttes til retssikkerhedsloven.

Til nr. 4

Det foreslås, at kommunen endeligt afholder udgifterne til det særligt supplerende tilskud. Såvel det gældende supplerende tilskud efter lovens § 27 som udgifterne til dagtilbud til børn efter lovens § 7, stk. 1, af-